

Udvalget tager ikke beſtemt Parti, men det tror, at Sagen er vigtig nok til at henvises. — Dermed tror jeg at have omtalt de Indstillinger, ſom vedrøre dette Afſnit, men jeg ſkal dog omtale et Andragende, om hvilket der ikke er gjort Indſtilling. Det er Andragendet Nr. 101 fra Dragere og Stationſkarle paa Kjøbenhavns Banegaard, ſom klage over, at de ere for lavt lønede. Udvalget er enigt i, at deres Stilling ingenlunde er god, men det er jo ogsaa beſjendt, at Jernbanebudgettet ikke er optaget paa Finantsloven, og at Lønningerne ſaſtættes adminiſtrativt. Man haaber imidlertid, at der maa ſke Forandring i begge Retninger, og i ſaa Fald er det Udvalgets Mening, at ogsaa de paagjældende Klagere have Grund til at ſaac deres Lønningsvilkaar tage under Overveieſe. — Endſkjøndt det maatte ikke ſtrængt taget vedrører Indenrigsminiſteriet, antager jeg ikke Formanden vil gjøre nogen Indvending imod, at jeg med det Samme

Formanden (Berg): Jo, hvis den Sag, hvortil den ærede Ordſfører figter, lige ſaa godt kan fremdrages under et ſenere Afſnit, vil jeg ſætte Pris paa, at det venter, da den høitærede Indenrigsminiſter ſnareſt muligt ſkal være i Landsſtinget.

Ordſføreren (Th. Nielsen): Det kan ligesaa godt opſættes til ſenere; alſaa er jeg færdig.

Indenrigsminiſteren (Finſen): Jeg ſkal med Henſyn til de fire Indstillinger, ſom angaa Indenrigsminiſteriet, og ſom de ærede Ordſfører nu har gennemgaaet, tillade mig at gjøre nogle korte Bemærkninger. Den første Indſtilling er Andragendet fra Redaktøren af „Huſmandsbladet“ F. Dehlerich af Ordrup om Underſtøttelſe til Udgivelse af dette Blad. Jeg ſkal i ſaa Henſeende meddele, at denne Andrager har af Indenrigsminiſteriet ſaaet Underſtøttelſe til at reise omkring og holde Foredrag for at vække Interelſe for Frøavl og danne en Frøavlſforening. Miniſteriet onſker ſelvfølgeligt at ſtøtte ethvert Foretagende, ſom kan være til Gavn for vor fattige Huſmandsklaſſe og har ſamme Sympathi for denne fattige Klaſſe af Medborgere, ſom den ærede Ordſfører udtafte; men Spørgsmaalet er her, om det er den rette Vej at gaa for at yde den en Underſtøttelſe at underſtøtte dette Blad. Det har jeg næret Tvivl om og derfor er Andragendet blevet afſlaaet, da det kom til mig. Men jeg ſkal ſelvfølgeligt tage det op til fornyet Overveieſe, naar det henvises til mig

af det ærede Thing. — Den næſte Indſtilling er om Andragendet fra Beſtyrelſen for Aktieſelſkabet for Stilling Holdeplads om Anlæg af et Sideſpor. Jeg ſkal med Henſyn til dette oplyſe, at et tilsvarende Andragende er indkommet til Indenrigsminiſteriet og er ſendt til Erklærings Afgivelse af Direktøren for de jysk-ſjyſke Statsbaner. Saa ſnart hans Erklæring kommer, og det deraf fremgaar, hvad den ærede Ordſfører var overbevist om, at der er tilſtrækkelig Grund til at foretage denne Udvidelſe af Linien, ſkal Sagen blive afgjort og forhaabentlig i Overenſtemmelſe med den ærede Ordſførers Onſke. — Det tredje Andragende, der foreſlaas henviſt til mig, er Andragende fra Enken Mariane Chriſtenſen af Bur om Erſtatning i Anledning af Hedebrand, formentlig forarsaget ved Lokomotiver. Diſſe Ildbrande, der fandt Sted den 20de April 1883 og 16de Mai 1883, have beſtadiget omtrent 14 Tønder Land. Staden er anſlaaet af Baneingeniøren til 2 Kr. pr. Tønde Land, thi det er meget daarlig Hedejord, og den hele Stade vil alſaa være 28 Kr. Jeg anfører det ikke ſom en Grund til at nægte Sagen, thi Andragerinden fortjener naturligtvis lige ſaa fuldt Erſtatning, hvis Beløbet er ubetydeligt; men ved Siden af de Vidneforklaringer, ſom den ærede Ordſfører oplyſte og hentydede til, hvor fire Vidner have erklæret, at efter deres Formening kan der ikke tænkes nogen anden Grund til Ildbranden, end at den er foranlediget ved Lokomotivet — ved Siden deraf ſtaar det Vidnesbyrd, det Bevis, ſom har været afgjørende for Miniſteriet, at der nemlig umiddelbart efter diſſe to Ildbrande er foretaget en nøiagtig Underſøgelſe af de paagjældende Lokomotiver, og derved er det beſundet, at baade Afkeſterne og Gniftfængerne have været fuldstændig i Orden. Det er alſaa den Overbeviſning, man er kommen til fra de Sagkyndiges Side, at Ildloſen ikke kan være foranlediget fra Banens Side. — Hvad det fjerde og ſidſte Andragende angaar, ſkal jeg bemærke, at jeg har modtaget et lignende Andragende og at Andragendet vil blive ſendt til Limfjordskommiſſionens Erklæring, navnlig for at ſaae Erklæringer og Oplyſninger fra Formanden for Limfjordskommiſſionen med Henſyn til en Del af de — jeg ſkal indrømme det — tilſyneladende Mangler, ſom den ærede Ordſfører mente, at der var ved dette Arbejde. Sagen ſkal alſaa blive taget under yderligere Overveieſe. — Maa jeg nævne endnu en Sag, hvor jeg ganſke viſt ikke er omtalt. Det er Andragendet under Betænkningens Nr. 74 fra et Udvalg af Delegerede fra Syge-